

ше спокойствіето и свободѣтъ, да си губяше пріятелиты и веселѣтъ, и честяше да ся облизува по дворищата на голѣмциты за слава и высокы чинове, веднага съмь си помыслювалъ: И ты за свиркѣтъ си много давашь.

Когато съмь виждалъ нѣкого, че ся грыжаше за чюждыты работы, че си забиваше носа въ сѣкѣ еднѣ свѣтскѣ загазицѣ, че по весь день новини четяше, и ся разговаряше все за това, чтото ся върши по царскыты дворове, а отъ другѣ странѣ си напускаше работѣтъ, да ся вали въ зло и бѣдѣ, веднага ми идаваше на ума: И ты за свиркѣ-тъ си много плащаши.

Когато съмь виждалъ нѣкой скъперникъ, че при толкото имотъ, что имаше, му ся свидяше и сухий хлѣбецъ гдѣто ядеше, че не само ся не наслаждаваше съ нѣщичко, но и не помысяше да отстѣпи това другому, че нещаши и да знае-былъ, да ли го хвалять и хулять хората, гдѣто ся товари само съ имотъ азъ пакъ съмь си помыслювалъ: и тебе